

ЧИСЛ

ростію твоєю смутніхома.

Положилъ Есій беззаконія наша предъ тобою: въкъ нашъ въ просвѣщенніе аще да твоегѡ.

Еакъ есій дніе наши шкодиша, и гнѣвомъ твоимъ исчезбомъ.

Лѣта наша йако пачинна поучахъся, дніе лѣтъ нашихъ, въ иныхже седмидесятъ лѣтъ: йще же въ силахъ, Семидесятъ лѣтъ, и множас иихъ труда и болѣзнь, йако пріиде кротость на ны, и накажемъ.

Кто вѣсть державъ гнѣва твоего, и истрѣха твоегѡ юростъ твою исчестину;

Десинцъ твою тако скажи ми, и шкодиши сердцемъ въ мѣресты.

Шкодиши гдѣ доколѣ; и оулюленъ буди на рабы твої.

Исполніхома заутра мати твоѧ гдѣ, и возврадовахома, и возвеселіхома.

Бо еѧ дніе наша возвеселіхома, за дніе въ наше імірназ ны Есій, аѣта въ наше